

Hvad så nu?

Din hund er i topform oven på sæsonen. Fejlretning af uønsket adfærd i løbet af jagtsæsonen skal du håndtere nu, under træningen.

Jagtsæsonen er slut, og eventuelle "dårlige vaner", store som små, kan være blevet et problem eller en opgave, der skal løses.

Tekst: Henrik Vestergaard Hove-Nielsen, jagthundekonsulent **Foto:** Flemming Højer

HUNDE: Dette emne har jeg tidligere taget fat i med fokus på at holde hunden i form uden for jagtsæsonen, hvilket du kan læse mere om på:

<https://www.jaegerforbundet.dk/hund/hundetraening/artikler-om-hundetraening>

Men det drejer sig ikke kun om at holde hunden i form, men lige så meget om at bruge tiden på at rette nogle af de "dårlige vaner", som hunden har fået i sæsonen, samt at kigge frem mod næste jagtsæson, hvilket jeg vil komme nærmere ind på i denne artikel.

Indlæring – uddannelse – vedligeholdelse

Med fokus på disse tre hovedfaser vil jeg tage udgangspunkt i det altafgørende fundament, nemlig et godt forhold mellem hund og fører. Jeg tænker, at der er mange som jeg, der, når jagtsæ-

sonen er overstået, og man står og kikker på hunden, tænker: "Hmm hvorfor gjorde den ikke, som den plejer?". Det kan være en enkelt situation, men det kan også være over flere jagter, hvor det samme problem har gentaget sig.

Indlæringsfasen

Først skal vi kikke lidt på faserne. Problemet for mange er, at man for tidligt har taget hunden med på jagt. Er hunden stadig i indlæringsfasen på en eller flere momenter, og her tænker jeg specielt på grundfærdighederne (altså lydigheden), så kan der for mange hundeejere opstå store problemer i jagtsæsonen, som nærmest er uoprettelige, når der skal problemløses efter jagtsæsonen. Et klassisk eksempel er, når indkald eller stopfløjt ikke er på plads, når jagthunden tages med på jagt for første gang.

Hvis hunden i indlæringsfasen ikke har fået både kendskab til og forståelse for at komme, når man kalder, og stoppe, når man beder den om det, så er der meget stor sandsynlighed for, at man får problemer i løbet af jagtsæsonen. Faktat er, at det er summen af gentagelser, der giver erfaringen, og hvis en ung hund gennem en hel jagtsæson mere eller mindre har gjort, som det passer den, er det meget svært at rette det op igen. Derfor skal du sikre dig, at din jagthund er lydige, inden du tager den med på jagt første gang, og det er blandt andet i grundfærdighederne (altså lydigheden), at du skaber fundamentet til et godt forhold mellem hund og fører.

Uddannelsesfasen

Er jagthunden på de væsentlige momenter kommet gennem indlærings-

fasen, skal øvelserne stabiliseres i uddannelsesfasen. En af flere måder at uddanne hunden til jagten på er blandt andet at starte med at gå en tur alene eller sammen med en kammerat, hvor dit fokus er på hunden mere end på selve jagten. Således øges hundens jagtinstinkt, uden at du mister overblikket. Problemer i uddannelsesfasen er ofte enkeltstående tilfælde, hvor man som hundefører undrer sig over, hvad der gik galt lige i den situation.

Hvis jeg skal nævne et eksempel, kan det være, at jagthunden på vej op af vandet, med krikanden i munden, uventet stiller sig op og markerer (tisser) op ad et træ. Det skete kun den ene gang, men alligevel var man forundret over hændelsen, for det havde den aldrig gjort før. Et andet eksempel kan være jagthunden, som knaldapporterer trods det, at den aldrig har gjort det før.

Disse oplevelser tager man med sig i rygsækken, og når jagtsæsonen er overstået, har man nogle opgaver, man kan arbejde med i sin uddannelse af hunden. Bemærk, at jeg ikke omtaler ovennævnte som problemer, men som opgaver, man kan arbejde med. Der er altså en klar forskel mellem disse to begreber, og den primære forskel ligger i summen af gentagelser, hvor jagthunden har fået et hjerne-spor, som skal ændres i modsætning til, hvor jagthunden har haft en enkelt oplevelse, som den formentlig ikke kan huske, men som man skal sikre sig ikke sker igen ved at uddanne hunden i momentet.

Vedligeholdelsesfasen

Vedligeholdelsesfasen hænger ofte sammen med alder. Når hunden på et tidspunkt er så godt uddannet, at den har både kendskab til og forståelse for alle momenter på jagt, og disse alene skal vedligeholdes, sker det meget ofte, at hundeføreren begynder at tage for let på tingene. Med andre ord er det nok mere hundeføreren end jagthunden, der skal vedligeholdes.

Jeg er rimelig sikker på, at alle, der har haft en jagthund, som er i vedligeholdelsesfasen, har oplevet, at hunden begynder at "høre dårligt" eller sagt på en anden måde, at jagthunden har hørt, at den skal komme forbi, når du kalder, men overvejer alligevel, om det nu kan betale sig, og om han nu virkelig også mener det, han siger?

Så ingen sommerferie til jagthunden. Ovenstående er eksempler på problemer eller opgaver, som alle er gode grunde til, at jagthundene ikke skal på sommerferie, når jagtsæsonen slutter.

Er hunden stadig i indlæringsfasen, og er der alligevel opstået et problem gennem jagtsæsonen, så er det mere end nødvendigt, at du/I kommer afsted til træning og derigennem får redskaberne gennem grundfærdighederne til at genskabe et godt forhold mellem hund og fører og dermed sikre sig, at hunden kommer og stopper, når man beder den om det.

Har hunden markeret med en krikand i munden, selvom den er langt henne i uddannelsesfasen, så er det i den enkelte situation ofte et udtryk for, at hundens lyst til at markere er større end lysten til at komme hjem

med anden. Dette er ikke et spørgsmål om, at hunden "betragter sig som flokleder", som man så ofte fejlagtigt hører. Det er alene et spørgsmål om, at hundens instinkter, og dermed lyst til at markere, er større end instinktet (lysten) til at komme hjem med anden. Årsagen til dette kan f.eks. findes i en højløbsk tæve eller en kraftig fært fra en anden hund. Dette skaber en situation, hvor man i uddannelsesfasen ikke har uddannet hunden på ALT, hvad der kan ske på jagten.

Win-win

Hvis hunden knaldapporterer, kan der være flere årsager. F.eks. kan en retriever, hvis instinkt for at hente og bringe er meget stor, blive presset så hårdt, ved at den rigtig mange gange har set andre hunde hente ænder, fasaner osv., uden at den selv har fået lov, at nu er nok – nok, og så knaldapporterer den. Igen for nogle en enkeltstående situation.

Men begge hændelser berettiger til, at man kommer afsted og får uddannet hunden på de enkelte momenter og dermed får løst de opgaver, som der er, når ens hund markerer eller knaldapporterer.

I vedligeholdelsesfasen er det som nævnt oftere hundeføreren, der trænger til vedligeholdelse, end det er jagthunden. Typisk er det et spørgsmål om, at man bliver sløset og lader, som om man ikke har set det, eller også er det, fordi hunden er blevet døv.

Men hvad enten det er jagthunden eller hundeføreren, der trænger til vedligeholdelse, er det vigtigt, at hunden gennem træning holder det indlærte ved lige. I alle tre faser ligger fundamentet i et godt forhold mellem hund og fører som det vigtigste, og derfor kan jeg kun opfordre til, at du tager kontakt til en af vores mange jagtforeninger, der tilbyder hundetræning. Med hjælp fra en af vores dygtige instruktører får du de redskaber, der skal til, hvad enten det er i indlærings-, uddannelses- eller vedligeholdelsesfasen, at problemet eller opgaven ligger.

Sidst, men ikke mindst, er det vigtigt, at jagthunden uanset alder får den socialisering, det er at komme ud at træne. Det er en ren win-win-situation, idet man som hundefører også bliver "socialiseret" med andre, herunder får udvekslet erfaring og delt viden.

Knæk og bræk med træningen!

hvh@jaegerne.dk

Hvad enten det er som indlæring, uddannelse eller vedligeholdelse er det vigtigt at træne din hund uden for jagtsæsonen.